

Família Oberta

Dij, 8/03/2018 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Fa uns dies vaig llegir a [El País](#) que uns franciscans de Betanzos (Galícia) han engegat el projecte “[Família Oberta](#)” adreçat a persones que viuen soles. La cosa és ben senzilla: s’agrupen per esmorzar, dinar o sopar, renten la roba junts o la fan petar. Un dels seus responsables, fra Enrique Roberto, aclareix que “no es tracta d’un centre de dia ni de beneficència, tampoc d’un local social, sinó d’un espai autogestionat que no es finança ni amb subvencions i en el qual volem imitar l’ambient d’una família qualsevol, amb llibertat per entrar i sortir sense compromís i sense exigència de confessionalitat”. La notícia coincidia més o menys amb la [creació](#) d’una secretaria d’estat, al govern britànic, per atendre la solitud, un veritable problema des de molts punt de vista que està incrementant-se a les societats occidentals. Especialment, afecta a persones grans.

A mi em va semblar una idea genial, per moltes raons. N’exposo tres. La primera perquè, efectivament, és una xacra evident, que mostra fins on està instal·lada la concepció utilitarista de les relacions humanes ...fins que t’arriba a tu, esclar. La segona raó és perquè, a falta de solucions més estructurals (morals, polítiques, socials), les persones amb els seus problemes els tenim aquí i ara, i alguna cosa n’hem de fer. I la tercera perquè jo (també utilitarista, ho reconec) hi vaig veure una possibilitat de donar continuïtat a l’ús de l’enorme patrimoni que pot quedar abandonat, amb enormes necessitats de manteniment, si prossegueix la crisi de vocacions religioses en un país com el nostre.

Compte, no dic continuïtat en la tasca social de tants i tant ordes. Per desgràcia, de necessitats no en falten. Com en el cas de la [conversió](#) del Seminari de Lleida en habitatges d’ús social, que ha estat un èxit, penso que potser el futur dels nostres convents urbans i les seves àmplies instal·lacions, fins i tot en convivència amb les comunitats religioses que l’habiten, podria passar per aquesta mena de noves necessitats. I, de les solituds, fer comunitat, fer família, aquesta paraula sovint tant masegada i a la defensiva que pren així un sentit molt revelador.

Article publicat a [Foc Nou](#) (gener-febrer 2018)

Foto: Óscar Corral.